

เทศน์อบรมขราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๑๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ดูโลกธาตุจากจิตตภาวนา

อ.รัตนา สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนกรุงเทพฯ FM103.25MHz
ออกอากาศเวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น. และสถานีเครือข่ายทั่วประเทศดังนี้

ภาคเหนือ

1. เชียงใหม่ อ.แม่อาว FM 103.25 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๐๐ น.)
2. เชียงใหม่ อ.เมือง FM 91.25 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)
3. พะเยา FM 104 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น.)

ภาคอีสาน

1. อุดรธานี FM 103.25 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น.)
2. สุรินทร์ FM 103.25 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น.)
3. ขอนแก่น FM 104 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น.)
4. ร้อยเอ็ด FM 93.25 (เวลา ๐๕.๐๐ น. - ๒๓.๓๐ น.)
5. บุรีรัมย์ FM 104 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)
6. นครราชสีมา FM 103.25 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)
7. อุบลราชธานี FM 88.25 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)

ภาคกลาง

1. ลพบุรี FM 94 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)
2. พิษณุโลก FM 92 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)

ภาคตะวันตก

1. ประจวบคีรีขันธ์ FM 93.25 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)

ภาคใต้

1. พังงา FM 103.25 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)
2. สงขลา FM 103.75 (ออกอากาศเร็ว ๆ นี้)

สถานีเชื่อมสัญญาณสถานีวิทยุเสียงธรรมฯ บางช่วงเวลา ดังนี้

1. สถานีวิทยุกาญจนบุรี FM 93.25 เชื่อมประมาณ ๖๐-๗๐%
2. สถานีวิทยุจังหวัดหนองบัวลำภู FM 89 เชื่อมประมาณ ๘๐-๙๐%
3. สถานีวิทยุวังสามหมอ จ.อุดรธานี FM 105.25 แต่เดิมเป็นของการศึกษานอกโรงเรียน เราไปเชื่อมเขามาได้ประมาณ ๘๐%

ทั้งหมดมี ๑๘ สถานี และพวกที่เชื่อมเป็นบางเวลาอีก ๓ สถานี และที่จะเกิดใหม่ เราจะเชื่อมร้อยเปอร์เซ็นต์เจ้าค่ะ เป็นของทางอีสานมากที่สุด ทางใต้สองแห่งตอนนี้เจ้าค่ะ ประจวบอีกแห่งหนึ่งถ้านับเป็นทางใต้ตอนบนก็ได้ค่ะ

หลวงตา เครื่องไทยทานของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคนี้ออกกระจายทั่วโลกเลย ไม่อยู่หน้าวัดป่าบ้านตาด เป็นที่ผ่านๆ ออกตลอดเวลา สำหรับวัดเราเรียกว่าไม่มีเก็บ ไม่มีเลย มีเท่าไรออกหมดๆ การบริจาคกองทุนใหญ่ของพี่น้องทั้งหลายได้ผ่านมาเรียบร้อย เวลานี้กำลังนับเงิน แล้วเมื่อสักครู่นี้อาจารย์รัตนาท่านได้มาอ่านเรื่องวิทยุ เวลานี้กำลังออก ประเทศไทยมีเท่าไร ๑๘ สถานีหรือใจดวงั้น วิทยุเสียงธรรมล้วนๆ ออกประเทศไทยเรา ทุกภาค เวลานี้กำลังมีอยู่ ๑๘ สถานีนะที่อ่านไปตะกี้เนี่ย และต่อไปก็จะออกไปเรื่อยๆ กระจายไปเรื่อยๆ มาก ทุกภาคละเวลานี้ออกทุกภาค อย่างน้อยเช่นภาคใต้ถึงสองสาม สถานีแล้ว ภาคอื่นๆ ก็เยอะ เรียกว่ามีทุกภาคในเมืองไทยของเรา

สมเจตนาของหลวงตาที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายตั้งแต่ขั้นเริ่มแรกมา ประกาศออกมา จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติของเราที่กำลังจะล่มจมอยู่เวลานี้ แล้วพอประกาศว่าจะช่วยพี่น้องทั้งหลายทางด้านวัตถุนี้จะทราบทั่วกันทั้งประเทศเลย ทราบทันทีทันใดว่าจะช่วยชาติ ก็ต้องช่วยในด้านวัตถุต่างๆ เช่นทองคำ เงินสด ดอลลาร์เป็นต้น แต่ธรรมะจะยังไม่มีการคิด สำหรับเราเองคิดพร้อมแล้ว แน่อย่างนั้นนะ คราวนี้ธรรมะได้ออกกระจายเข้าสู่หัวใจโลกที่เป็นชาวพุทธเรา พอได้ยินได้ฟังเป็นขวัญตาขวัญใจบ้างแหละคราวนี้นะ

ตั้งแต่บัดนั้นเวลาออกช่วยชาติทางด้านวัตถุก็ออกทางด้านวัตถุ การเทศนาว่าการก็ติดตามกันไปเรื่อยๆ มาได้ ๗ ปี หลังจากนั้นแล้วธรรมเทศนาก็ออกทางวิทยุ กระจายจนกระทั่งเรียกว่าทั่วโลกแล้วเวลานี้ เป็นธรรมที่เราคลื่นกรองออกไปจากหัวใจล้วนๆ ขอให้ท่านทั้งหลายทราบด้วยดีว่าธรรมนี้เป็นธรรมพระพุทธเจ้า ไม่มีการโกหกโลกแม่เม็ดหินเม็ดทราย เรานำธรรมเหล่านั้นมาปฏิบัติเราด้วยการคลื่นกรองตามทางของศาสตร์ก็ได้ผลเป็นที่พอใจๆ จนกระทั่งได้ผลเป็นที่อิมพอกทุกอย่างแล้ว

พอดีได้มานำพี่น้องทั้งหลายจึงได้อาธรรมะนี้ออกเป็นอันดับสอง อันดับแรกช่วยทางด้านวัตถุ สมบัติทั้งหลายที่เราได้ทางด้านวัตถุเป็นที่พอใจ ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน เวลานี้ได้ ๑๑ ตันกับ ๑๐๐ กว่ากิโลแล้วแหละ แต่ก่อน ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่งที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ทีนี้ทองประเภทน้ำไหลซึมก็ไหลตามกันมาอีก ได้ทองคำประเภทน้ำ

ไหลซึม ๘๓ กิโลแล้วนะเวลานี้ มันจึงเป็น ๑๑ ตันกับ ๑๐๐ กิโลกว่าแล้ว ประเภทน้ำไหล ซึมนี้ก็จะค่อยไหลเข้ามาเรื่อย หนองทองคำในคลังหลวงเราให้หนาแน่นมันคง ก็เท่ากับชาติ บ้านเมืองของเราหนาแน่นมันคงขึ้นเป็นลำดับ

นี่เรื่องทางด้านวัตถุก็พอใจ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดกระจายทั่วประเทศไทย เป็นที่ พอใจสำหรับเราเป็นผู้นำ ไม่มีคำว่าต่างพร้อย มีแต่ความบริสุทธิ์ล้วนๆ ไม่ว่าวัตถุส่วนใด ขึ้นไต่มาหน่อย เราจะออกช่วยโลกด้วยเหตุด้วยผลทุกอย่าง จะไม่ช่วยแบบชู้ๆ ชั่วๆ อย่าง นั้นเลยนะ เราจะช่วยด้วยเหตุผล ควรมากมาก ควรน้อยน้อย ไม่ควรให้ไม่ให้ นอกจากไม่ ควรให้แล้วยังดูอีกก็มี ที่มาขออย่างหาเหตุผลไม่ได้ ขอด้วยความลืมหืมก็มีเยอะนะ มาขอ ด้วยความลืมหืมมีเยอะ ถ้าประเภทนี้แล้วทั้งดูทั้งไม่ให้ด้วย สอนให้รู้จักความพอเหมาะ พอดีที่เป็นสาระ ไม่เป็นสาระ สิ่งไม่ควรขอ ไม่ควรขอ อธิบายให้ฟังชัดเจนแล้วไม่ให้ได้ด้วย สั่ง สอนดูด้วย อย่างนี้ก็มี

บางรายเขาพูดขึ้นมาเท่านั้นให้เลยทันทีๆ ก็มี ยังไม่ได้ขอ นี่เราก็ช่วยเติมกำลัง ความสามารถเรื่อยมาอย่างนี้ ทางด้านวัตถุเราเรียกว่าไม่มีลืมหืม สมบัติพี่น้องทั้งหลายที่ผ่าน หลวงตาบัวมาจากทั่วประเทศไทย ตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด มาจนกระทั่งบัดนี้ เป็น ความบริสุทธิ์ล้วนๆ จากหัวใจของเราที่เป็นความบริสุทธิ์ด้วยความเมตตาสงสารครอบคลุมมา ตลอดๆ บวกกันกับใจของเราพอแล้ว เราพอทุกอย่างในโลกอันนี้

การแสดงธรรมมาโดยลำดับลำดับ เฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ๗ ปีนี้ที่นำพี่น้องทั้งหลาย ออกมาเป็นเวลา ๗ ปีนี้เราได้กลั่นกรองออกมาจากหัวใจนี้เรียบร้อยแล้ว หัวใจนี้คือที่สถิต แห่งธรรมกับเป็นที่อยู่ของกิเลส เมื่อชำระกิเลสออกหมดโดยสิ้นเชิงแล้วเหลือแต่ธรรม ล้วนๆ ธรรมกับใจจึงเป็นอันเดียวกัน เรียกว่าธรรมทั้งแท่งในหัวใจ นำธรรมทั้งแท่งบน หัวใจที่กลั่นกรองสุดขีดหายสงสัยแล้วออกประกาศสอนโลกทั่วๆ ไป มาตั้งแต่ ๒๔๙๓ จนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลา ๕๕ ปี

แสดงออกมาด้วยความไม่สงสัยในธรรมทุกชั้น จากหัวใจของตนเองที่ได้ปฏิบัติมา ผิดถูกชั่วดีกลั่นกรองมาในภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติกลั่นกรองมาโดยลำดับ จนถึงที่สุด จุดหมายปลายทาง หาความสงสัยไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นธรรมที่ออกมาจึงไม่มีข้อสงสัย พี่ น้องทั้งหลายให้จำให้ดี เราไม่ได้มาหลอกลวงโลก ศาสนธรรมไม่เคยหลอกลวงโลก แต่ กิเลสหลอกลวงตลอดเวลา ตั้งแต่ปู่ย่าตายายมา กัปไหนกัปใดมันหลอกลวงอย่างนั้น แต่ ธรรมนี้เป็นธรรมที่จริงที่แน่นอนที่สุดมาทุกองค์ศาสดาก็กัปก็กัปเช่นเดียวกัน จึงขอให้พากันยึดเอาหลักธรรมนี้ไปปฏิบัติ

สำหรับเราที่แสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟังไม่ว่ามีหนาวร้อนหนาว ไม่ว่าเผ็ดว่าร้อน ไม่ ว่าเด็ดขาดอะไรก็ตามเป็นเนื้อธรรมล้วนๆ ไม่เป็นการกระทบกระเทือนด้วยกิเลสตัณหา

จากหัวใจไปกระเทือนผู้อื่นให้เสียหายเราไม่มี เรื่องกิเลสตัณหาบอกว่าเราไม่มีในหัวใจเรา จะดูจะด่าจะเด็ดขนาดไหนเป็นดูด่าเด็ดด้วยอำนาจแห่งธรรม ถ้าเทียบแล้ว เวลาดูด่าเด็ด ๆ อย่างนั้นเหมือนกับฟ้าร้องขึ้นบนอากาศ เสียงลั่นอยู่บนอากาศ ผู้ที่อยู่ใต้ดินพวกสัตว์ทั้งหลายก็อีกทีก็ครึกโครม “นี่ ๆ ฟ้าร้องแล้วนะ หอะไรมารองน้ำ”

ฟ้าร้องไม่ได้ว่าฟ้าคำราม ฟ้าจะกินคนนะ ฟ้าไม่ใช่ยักษ์ เวลาฝนตกมาจากฟ้าร้อง เสียงลั่นนั้นเป็นน้ำและเป็นความชุ่มเย็นแก่โลกทั้งหลาย นี่ธรรมเสียงลั่นก็เหมือนกัน ธรรมเสียงเด็ดเสียงขาด แต่เวลากระจายออกมาแล้วเป็นฝน เป็นน้ำดับไฟ เป็นความชุ่มเย็น ธรรมให้ความชุ่มเย็นแก่โลก เราพยายามสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความไม่สงสัยในธรรมทั้งหลายที่ถอดมาสอนนี้ในธรรมทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นพื้น ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติพระนิพพานเรานำมาสอนหมด

เพราะเหตุไร เพราะธรรมอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว จากการชวนขยายของเรา ตะเกียกตะกายแทบเป็นแทบตาย เรียกว่าเดินตายจึงได้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย จึงได้ธรรมะที่ภูมิใจตามที่เราคัดเลือกเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราจึงไม่สงสัยในการสอนพี่น้องทั้งหลาย จึงขอให้ยึดเอาธรรมที่ตายใจนี้ไปปฏิบัติต่อตนเอง ฝากเป็นฝากตายไว้กับธรรมเหล่านี้ อย่าไปฝากเป็นฝากตายกับกิเลสตัณหาซึ่งมันคอยหลอกหลวงเราอยู่เสมอ

นี่ก็วิฑูรย์กำลังออกแล้วเวลานี้ นี่ก็เสียงธรรม ธรรมออกมาทางเสียงเข้าสู่หัวใจของเรา ธรรมเข้าสู่ใจ ใจก็มีความยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบาน คนที่เคยทำความชั่วช้าลามกเมื่อธรรมชะล้างเข้าไป ๆ ก็ค่อยสะอาดไป และมีความสะอาดสะอาดขึ้นโดยลำดับ มีความรักศีลรักธรรมประจำชีวิต ไม่ได้เหมือนรักกิเลสตัณหาประจำชีวิตเหมือนแต่ก่อน นี่เพราะอำนาจแห่งธรรมชะล้าง เราก็กำลังจะได้ฟังเสียงธรรมต่อไปอีกมากมาย เวลาตั้งถึง ๑๘ สถานีแล้วทั่วประเทศไทย

เสียงธรรมของหลวงตาบวนี้ทั้งนั้น เราอยากพูดว่าทั้งนั้น หากจะมีครูบาอาจารย์องค์อื่นใดบ้างมาแทรกก็ไม่มากนัก แต่ครูบาอาจารย์ที่มาแทรกในระยะนี้เรียกว่าครูบาอาจารย์ที่เด็ดที่ตีทั้งนั้นแหละ แต่ท่านไม่ค่อยออกมาแสดง ถึงได้นำเทพของท่านมาแสดงแทรกเข้าไปเป็นบางกาลเป็นเวลา ที่ออกหน้าออกตาตลอดเวลาที่เทศน์ของเรา ทั้งเสียงสด ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้ ทั้งเสียงเทพออกกระจายไปหมดทุกสถานี่ ส่วนมากเป็นเสียงของเรานั้นแหละออก ให้ท่านทั้งหลายได้ฟัง

เสียงธรรมเหล่านี้ท่านทั้งหลายเคยได้ฟังไหม เราก็ไม่เคยรู้ ไม่เคยเห็น ไม่เคยเป็นในธรรมที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย แต่ก่อนท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน จิตใจเต็มไปด้วยกิเลสตัณหามืดบอดเหมือนกันหมด เดินไปนี่ชนนั้นชนนี้ เพราะตาความสว่างของ

สติปัญญาไม่มี เดินไปไหนชนนั้นชนนี้ ทีนี้เวลาเราชักฟอกจิตใจของเราให้มีความสว่าง กระจ่างแจ้ง ย่อมรู้จักที่เป็นภัยที่เป็นคุณ ทางไหนปลอดภัย ไม่ปลอดภัย ต้นไม้ ภูเขา ชาวคนหมาม หลุมบ่อที่โหนมนก็รู้ มันหลีกได้ๆๆ เมื่อตามินะ ถ้าคนตาบอดแล้วโครมครามๆ หัวแตก จากแตกก็ตาย นี่คนตาบอดคือใจบอด ไม่ยอมฟังเสียงบุญบาปอะไรเลย ทำแต่ความชอบใจๆ มีแต่หลงเหวลงบ่อทั้งนั้น ให้ท่านทั้งหลายจำให้ตึ๋นข้อนี้

ธรรมที่มาแสดงถึง ๑๘ สถานี่นี้เราจะได้อินในสมัยนี้ ธรรมเหล่านี้เป็นธรรมที่ยืนยัน จากหลวงตาว่าไม่ผิด ไม่ว่าธรรมชั้นใดเราถอดออกมาจากหัวใจเราจริงๆ หัวใจเราที่ถอดออกมาแน่นอนนั้นคือเราปฏิบัติคัดเลือกมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นปฏิบัติคัดเลือกชักฟอกมาเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงหมด ไม่มีอะไรที่จะชักฟอก บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวแล้วเอาธรรมที่บริสุทธิ์นี้ เป็นกึ่งเป็นแขนงออกมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ตามชั้นภูมิของผู้จะรับได้ประการใด แล้วออกมาๆ อย่างไม่สะทกสะท้าน อย่างไม่สงสัยในเรื่องธรรมทั้งหลายที่แสดงออกมา

ท่านทั้งหลายที่ยังไม่เคยได้อินได้ฟังให้ฟังเสียนะ ธรรมพระพุทธเจ้าประกาศกังวาน มากับโลกนี้แต่กาลไหนๆ แต่กิเลสมันเหี้ยมบ่ทำลายธรรมออกไม่ได้ พอเสียงอรรถเสียงธรรมเกิดขึ้นมาบ้างเล็กน้อย คือความดี เราเสาะแสวงหาความดีได้มากได้น้อยเราก็ภูมิใจ มาเล่าสู่กันฟัง ไอ้ตัวเปรตตัวมารมันก็เข้ามาเหี้ยมบ่ทำลาย หาเรื่องนั้นหาเรื่องนี้มายุแหย่ ก่อกวน มาเผา เช่นอย่างว่าอวดอุตริมนุสธรรม อย่างนี้เป็นต้น

อุตริมนุสธรรมคืออะไร ธรรมที่สูงที่สุดของมนุษย์ที่กราบไหว้บูชา มีอยู่ในหัวใจ พระพุทธเจ้า มีอยู่ในหัวใจพระอรหันต์ท่าน แต่ธรรมเหล่านี้ไม่มีอยู่ในหัวใจเรา เป็นแต่เพียงว่าเราอวดอุตริในธรรมทั้งหลายเหล่านี้ที่ไม่มีแก่โลก นี่ท่านเรียกว่าอวดอุตริมนุสธรรม ถ้าเป็นพระก็ปรับอาบัติปาราชิกทีเดียว ขาดจากภิกษุอย่างขาดสะบั้นหันแหลกไปเลย ถ้ามีในใจแล้วนำออกมาตามความมีความเป็นที่รู้เห็นขนาดไหนนั้นไม่เป็นภัย เป็นคุณสำหรับผู้ฟังด้วยอรรถด้วยธรรม แต่เป็นโทษสำหรับผู้ที่ยุแหย่ก่อกวน เผาทำลายความดีของดี เผาอรรถเผาธรรม เผาคนดีไม่ให้มีคนดี ไม่ให้มีธรรมในโลก อย่างนี้พวกนี้พินาศฉิบหาย

ให้พากันจำเอานะ มันมีแทรกอยู่ทุกแห่ง อันนี้เราจะตำหนิใครก็ได้ ความดีคนดี คนชั่วความชั่วมีมากับโลกดั้งเดิม มีสับกันไปให้พากันคัดกันเลือกเอา ไม่ใช่เราจะไปตำหนิมัน สาบแช่งมันให้ฉิบหายไปจากโลกบรรดาความชั่วที่ไม่ต้องการ เป็นไปไม่ได้ นะ ต้องมาชำระตัวของเรา ใครดีไม่ดีให้มาดูตัวเอง เราไม่ตีตรงไหนให้ชำระตัวของเรา มันจะค่อยสว่างกระจ่างแจ้ง รู้ดีรู้ชั่วขั้นที่ใจของเรา ไปดูคนอื่นไม่มีสิ้นสุดนะ ต่างคนต่างให้ดูหัวใจตัวเอง นั้นละเป็นของสำคัญ

ที่เปิดจำอยู่ตลอดเวลา ทำทนายบาป บุญ นรก สวรรค์ มรรคผลนิพพานก็คือจิตตภาวนา อันนี้สำคัญมากนะ ในวงศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า เรียกว่าแบบแปลนแผนผัง

แสดงถึงโลกทั้งสามนี้มีอะไรอยู่ในพุทธศาสนานั้นทั้งหมด เราอยากจะทราบเรื่องเหล่านี้ให้ จิตจ่อเข้าไปจิตตภาวนานะ จิตตภาวนาทราบไม่ใช่หรือ เช่นภาวนาพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโหมก็ได้ จ่อเข้าไปที่จิตของเราซึ่งเป็นมหาเหตุสร้างแต่ไฟแต่ไฟเผาตัวเองอยู่ตลอดเวลา เราจ่อจิตเข้าไปด้วยสติดูตรงนั้น อาการที่มันเกิดขึ้นยังงั้นมันจะรู้จะเห็นด้วยอำนาจของ สติปัญญาจนได้นั้นแหละ ต่อไปจิตใจก็สงบ พอจิตใจสงบแล้วค่อยสว่างออกไป

นี่ผลแห่งการภาวนาที่จะดูโลกธาตุทั้งภายนอกภายในจะดูจากจิตตภาวนา ดูอย่างอื่นไม่ได้ เอาอะไรไปดูไม่เห็น ถ้าลองจิตตภาวนาได้จ่อเข้าไปแล้วเต็มภูมิของท่านผู้รู้ทั้งหลาย ซึ่งมีนิสัยต่างๆ กัน พระพุทธเจ้าเป็นพุทธวิสัยจักรอบโลกธาตุ สาวกวิสัยท่านก็ จำเต็มภูมิของท่านเรื่อยมาเมื่อมีจิตตภาวนา ท่านทั้งหลายก็เหมือนกัน จิตใจไม่มีเพศ ไม่มีหญิงมีชาย ความดีชั่วรับได้ด้วยกัน กิเลสบาปธรรมรับได้ด้วยกัน ให้ชำระกิเลสออกและให้มีธรรมขึ้นภายในใจด้วยการชำระ มีจิตตภาวนาเป็นสำคัญ

เราจะได้เห็นความสว่างของใจเรา ซึ่งแต่เกิดมาเราไม่เคยเห็นความสว่าง อันนี้จะพูดให้เป็นคติตัวอย่าง หรือจะว่าหลงตาบวนี้รอดไปเสียก็ได้ แต่เราพูดตามความจริง ใครว่าเรารอดไม่รอดเป็นเรื่องของคนๆ นั้นจะโง่หรือฉลาด หากความดีหรือความชั่วใส่ตนก็แล้วแต่คนนั้น นี้อวชมาใหม่ๆ สนใจภาวนา พอเวลาไปเป็นนาคเห็นท่านพระครูท่านเดินจงกรมแต่เช้ามีดๆ เราก็งงเกต เดินจงกรมตั้งแต่เช้ามีดๆ พอสว่างท่านก็เข้าไปโบสถ์แล้วไหว้พระ ทำวัตรเช้าเสร็จแล้วออกบิณฑบาตอย่างนั้นเป็นประจำ พอบวชแล้วกราบเรียนถามศึกษาภาวนากับท่านว่าอยากภาวนา จะให้ภาวนายังไง อยากภาวนา ท่านบอกว่าให้เอาพุทโธนะ

เราก็มอบพุทโธ ภาวนาพุทโธ เราก็มอบเอาพุทโธมาภาวนา เบื้องต้นก็ไม่ได้เรื่องได้ราว ทำสะเปะสะปะๆ ไป นี่เบื้องต้นแห่งความแปลกประหลาดอัศจรรย์เกิดขึ้นจากจิตตภาวนา ตั้งแต่วันเกิดมาเราไม่เคยเห็น เพราะฉะนั้นจึงได้มาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้กระตุกใจเราบ้างเป็นยังไง มันจะเป็นไปได้ไหมถ้าเดินตามทางของพระพุทธเจ้าคือจิตตภาวนา พอพุทโธๆ บทมันจะเป็นนะ มันจะเหมือนเราตากแหเอาไว้นี้ละ เวลามันเป็น ความอัศจรรย์ขึ้นมาเหมือนเราตากแหเอาไว้ เราไปจับจอมแหตึงๆๆ คือพุทโธๆๆ จับจอมแหตึง แล้วตีนแหหัดเข้ามาๆ

กระแสของจิตคือตีนแหค่อยหย่อนเข้ามา มันเกิดความสนใจ พุทโธถี่ยับ สติถี่ยับ แล้วหัดเข้ามา มาถึงตรงกลางนี้แล้ว ถ้าว่าแหก็เรียกว่าหัดเข้ามาเต็มที่แล้วก็ไปกองแห ทีนี้กระแสของจิตหัดเข้ามาแล้วก็ไปจุดของผู้รู้ที่เด่นดวง จำขึ้นที่นี้ พอหัดเข้าๆ ถึงที่แล้วจำขึ้นเลยที่นี้ โลกนี้เหมือนขาดสะบั้นไปหมดเลย นี่ตั้งแต่เกิดมาเราไม่เคยเห็น โลกนี้เหมือนขาดสะบั้น เหลืออยู่จุดเดียวนี้ที่เป็นจุดอัศจรรย์เอานักหนา ตั้งแต่เกิดมาเราไม่เคยเห็น

สว่างจ้าขึ้นที่นี่ อยู่เป็นเกาะเหมือนเกาะในท่ามกลางมหาสมุทรทะเลหลวงนั้นแหละ เกาะนี้เป็นเกาะอัศจรรย์

เราตื่นตื่น ทั้งอัศจรรย์ ทั้งตื่นตื่น ไม่นานจิตก็ถอยออกมาเสีย นี้ได้เบื้องต้น แล้วความเห็นอันนี้ไม่มีวันจืดจางเลย เป็นอจลศรัทธาฝังแน่นเลย ถึงจะไม่ใช่เป็นอย่างนี้อีกก็ตามความเป็นนี้เรารู้แล้ว เห็นแล้ว เชื่อแล้ว นั่นละเริ่มต้นที่เราภาวนา ได้ปรากฏพุทธโธรวมตัวเข้าไปเป็นกองอัศจรรย์ในหัวใจเรา จากนั้นก็เอาใหญ่ละ ที่นี้ขยายแล้วนะ นี้เบื้องต้นเกิดมาอายุ ๒๐ ปีกับ ๙ เดือนมาบวช ไปเจอเกาะท่ามกลางมหาสมุทิมหานิยม เกาะแห่งความแปลกประหลาดอัศจรรย์เกิดขึ้นที่ใจของเรา โอ๊ย ตื่นตื่น

วันนั้นจิตไม่ไปไหนนะ บ่วนเปี้ยนๆ อยู่นี่ละ อยากจะให้จิตนี้ภาวนาให้แน่นเข้าไปให้สะอาดหรือให้อัศจรรย์ยิ่งกว่านี้ๆ มันก็ไม่ได้เรื่อง แล้วค่อยจางไปๆ ปล่อย พอจิตใจเราปล่อยสัญญาอดีตทั้งหมดมาเป็นปัจจุบันก็เป็นอีก เราเรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีความอัศจรรย์อย่างนี้เกิดขึ้น ๓ วันและฝังลึกมาก เพราะฉะนั้นเวลาออกปฏิบัติจึงเด็ดที่เดียวเลย จะเอาจิตดวงนี้ให้ได้ มันฝังอยู่ในนี้แล้ว เราจะเอาให้ได้ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย จึงได้ฟัดกันเต็มเหนี่ยว ผลสุดท้ายก็ได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้แหละ ออกจากจุดนี้เป็นเบื้องต้นนะ

มันกระจายออกนะ จิตนี้กระจายออกๆ กระจายออกทั่วโลก แล้วใครอย่าไปคาดนะ ไปคาดเรื่องของจิต กระแสของจิต ความรู้ของจิต ความสว่างของจิต อัศจรรย์ของจิต อย่าไปคาดนะถ้าไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติไม่คาดก็รู้ ไม่คาดก็เห็น ผู้ไม่ปฏิบัติอย่ามาลบล้าง ลบล้างเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ เป็นโทษแก่ตัวเองเปล่าๆ ผู้ที่ทำนทำต่างหาก ท่านผู้ทรงอรรถทรงธรรม เกิดขึ้นจากผู้ทำ นี้ให้เราพากันไปทำนะจะได้เห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ของใจ

การพูดนี้ไม่ได้มาพูดปาวๆ นะ พูดออกมาจากความจริง จะว่าอวดอุตริหรือไม่อวด ท่านทั้งหลายฟังเอาซิ สอนโลกมานี้เป็นเวลาเท่าไร ตั้งหน้าตั้งตาอวดอุตริโลกเหรอ เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ได้ธรรมมาแล้วมาหลอกโลกอย่างนั้นเหรอ ให้พากันพิจารณา นี่จุดสำคัญอยู่ที่จิตตภาวนานะ ศาสนาเจริญจะเจริญที่ภาวนา ขอให้จิตใจมีความสงบเย็น หน้าที่การงานของเรามันจะมีขอบเขต มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ไปตามๆ กัน ไม่ว่าจะทำการบ้านการเรือนหน้าที่การงานอะไรก็ตามธรรมจะมีแทรกอยู่ในจิต ธรรมจะมีอยู่นั้น คอยเตือนๆ ทำอะไรผิดถูกชั่วดีธรรมจะเตือนๆ ถ้าไม่ควรหลบ ถ้าควรแล้วก้าวๆ

นี่ละนักภาวนาจะมีธรรมเข้าเตือนตลอด ทำอะไรไม่ค่อยผิดพลาด มีสติปัญญา หากเป็นอยู่ในจิตนะ จากจิตที่เคยสงบร่มเย็นได้ความอัศจรรย์แล้ว มันมาปรากฏ เวลาเราทำงานอะไรนี้เหมือนว่าเราไม่ภาวนา แต่จะผิดจะพลาดอะไรมันจะรู้ของมัน เตือนเรื่อยๆ นี้

ใครคาดได้เมื่อไร ใครอย่มาคาด ถ้าผู้ทำไม่ต้องคาดก็รู้ พวกกันจำเอา เรื่องจิตตภาวนาเป็นสำคัญมาก ถ้าวอนได้รู้แล้วจิตดวงนี้กระจำนี้คาดไม่ได้ทั้งนั้นละ เอาละพอ

ทองคำเข้าวันนี้ได้ ๓๑ บาท ๗๖ สตางค์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้ว เป็นทองคำประเภทน้ำไหลซึม ได้ ๘๓ กิโล ๓๙ บาท ๗ สตางค์ จำเอาไว้นะ ปัจจัยทั้งหลายที่มานี้พี่น้องทั้งหลายจะได้ภูมิใจ ว่าในปัจจุบันนี้ผู้นำของพี่น้องทั้งหลายมีความบริสุทธิ์ขนาดไหน เหล่านี้ออกช่วยโลกทั้งนั้น เราไม่แตะแม้สตางค์หนึ่ง ฟังซินะ ท่านทั้งหลายไปหาที่ไหนหาผู้นำ นี่เราทำอย่างนั้นทำกับโลกนะ เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้เต็มปากทุกอย่างที่เป็นความจริง ความจอมปลอมไม่เอามาพูด

พูดถึงเรื่องจิตพิสดารมันเป็นได้นะ เราจำชื่อได้ อย่างนี้จะเชื่อไหมละ แต่ความจริงมันเป็นอย่างนั้น นี่ละจิต เป็นพระไปภาวนาอยู่ที่จังหวัดขอนแก่นทางอำเภอภูเวียง ท่านอาจารย์ก็เป็นอาจารย์ ตอนไปไม่ได้ไปกับท่านอาจารย์ก็ไปกับพวกเพื่อนเดียวกันสามองค์ ไปอยู่ที่อำเภอภูเวียง มันเป็นเขาวง อำเภออยู่ตรงกลาง ท่านไปพักอยู่ในถ้ำภาวนา พอเริ่มภาวนาแต่ใจท่านผาดโผน น่าเสียดายถ้ามีครูมีอาจารย์คอยแนะจะไปได้สบาย แต่นี่ไม่มีครูอาจารย์ก็เสียตรงนี้

ที่นี้ไปภาวนาอยู่จิตใจพอรวมแล้วมันจะเหาะเหินเดินฟ้า รู้ันรู้ัน นี่เป็นตามนิสัย ถ้ามีครูอาจารย์คอยแนะๆ อันไหนควรไม่ควรท่านจะแนะๆ แล้วก็ปฏิบัติตามท่าน ไม่เสียหาย แต่พระองค์นี้ท่านก็ไปภาวนา ที่แรกก็ขึ้นนี้ก่อน ส่วนอื่นมันก็เป็นมาแล้วแหละ เอาพูดที่สำคัญก่อน หกทุ่มไปอยู่ด้วยกันสามองค์ก็บองค์นี้แหละ ไปภาวนาด้วยกัน กลางคืนฟังเสียงนกหวีด นกหวีดคืออะไร กล่องยานัตถ์เปล่าๆ นั้นนะเอามาเป่าว้อดๆ เข้าใจไหม

พระทั้งสององค์ก็ตื่นตกใจละซิ ดึกๆ หกทุ่มพอดี มันเรื่องอะไรอีกจึงมาว้อดๆ ขึ้นอย่างนี้ ท่านก็ปั๊บปลงไปทางคั่นนั้นนะองค์นกหวีดดังว้อดๆ ขึ้นมา “แล้วเป็นอะไรๆ” “จะเป็นอะไร ผมสำเร็จจอร์หันต์แล้ว” “สำเร็จแล้วทำไมจึงเป่านกหวีด” “ก็มาด้วยกันได้รู้ได้เห็นด้วยกันก็เป่านกหวีด” สององค์แทนที่จะเชื่อท่านไม่เชื่อนะ ออกไปวิพากษ์วิจารณ์ มันเป็นอย่างนี้พระองค์นี้ สำเร็จจอร์หันต์แล้วมาเป่านกหวีด มันอะไรกันน้ำ ก็ไม่เชื่อทั้งสององค์ คอยฟัง คอยตั้งข้อสังเกต พอคืนหลังนี้อีกละนะ เป่านกหวีดตอนนั้นว่าสำเร็จแล้ว

“สำเร็จแล้วก็เป่านกหวีด เป่าหาอะไร” “ก็มาด้วยกัน อยากให้ทราบ” หมดท่าสององค์นั้นก็เดินคออ่อนไป ไปวิพากษ์วิจารณ์ มันยังงั้นนะท่านองค์นี้ ที่นี้พอหกทุ่มวันละนี้ อีกเสียงนกหวีดขึ้นอีกแล้วว้อดๆ “มันสำเร็จจนรกลุมไหนน้ำ” ท่านไม่อยากมา แต่ก็จำเป็นต้องมาฟังเหตุเสียก่อน ก็พากันมาแบบเข่าอ่อนมา “แล้วเป็นอะไรละที่สำเร็จขึ้นไหน เมื่อคืนนี้สำเร็จจอร์หันต์ แล้วคืนนี้ก็หกทุ่มแล้วสำเร็จขึ้นไหน” “จะสำเร็จขึ้นไหน มัน

ไม่สำเร็จ” “ไม่สำเร็จทำไมเป่านกหวีด” “ก็คือนานนี้ว่าสำเร็จก็เป่านกหวีดให้เพื่อนฝูงทราบ ทีนี้เมื่อมันไม่สำเร็จก็ต้องเป่าให้ทราบ” อย่างนี้ก็มี คือมันเป็น เป็นในใจเข้าใจว่าสำเร็จ อย่างนี้ไม่เป็นอุทริมนุสธรรม คือเข้าใจผิดต่างหาก ไม่ตั้งใจอวด ถ้าตั้งใจอวดเป็นปาราชิก ถ้าไม่ได้ตั้งใจอวดมีความสำคัญผิดไม่มีโทษ

ทีนี้ออกจากนี้พระองค์นี้แหละไปภavanaจิตมันสว่าง องค์เดียวกันนี้แหละ พอจิตสว่างก็มีพระอาทิตย์ดวงเท่าลูกมะพร้าว วาบลงมาตก กระแสจิตของท่านนั่นเองไม่ใช่อะไรละ ตกมาตรงนี้ ไม่ได้เสียงตุมตามๆ อะไร วาบมาลงที่นี้แล้ว ท่านดูความสว่างไสว ปรากฏว่าท่านเอื้อมมือไป ดวงสว่างนั้นถอยไป ทางนี้ก็ขยับไป ดวงสว่างนั้นก็ถอยไปเรื่อย สุดท้ายเลยลุกขึ้นไม่รู้ตัว ตามความสว่างไป พระองค์นี้ะเดินตามไป ความสว่างก็ไปเรื่อยๆ พอตีไปถึงต้นไม้ความสว่างขึ้นต้นไม้ พระองค์นี้ก็เตรียมขึ้นต้นไม้เหมือนกัน

นี่คือจิตไม่อยู่กับตัวนะ อยู่กับความสว่าง เพราะฉะนั้นจึงไม่รู้ตัว ขึ้นต้นไม้ก็ไม่ได้เดินตามแสงสว่างก็ไม่รู้ จนกระทั่งแสงสว่างขึ้นต้นไม้ก็ขึ้นตาม พอขึ้นไปถึงนั้น มันก็เดชะอะไรก็ไม่รู้นะ พอตีดวงสว่างเหาะวบลอยไปจนลับสายตา หายเงิบ หมดหวัง พอหมดหวังจิตย้อนกลับเข้ามาหาตัว ที่ไหนได้มันอยู่บนต้นไม้ พอรู้สึกตัวขึ้นมาแล้วอยู่บนต้นไม้ ตกใจซีร็องให้โฮๆ พระก็มา “มันเป็นอะไรเป็นอย่างนี้” “ตามแสงสว่าง” นี่เรื่องภavanaเป็นได้ อย่างนั้น แสงสว่างมันทำให้เพลิน

เราพูดจริงๆ เราพูดออกมาเป็นตัวอย่างเสียบ้างนะ เราก็เป็น แต่มันหากจะต่างกันด้วยสติปัญญาของความเป็นเหมือนกัน สว่างจำขึ้นมาเลย เอ้าเราจะดู แสงสว่างอันนี้จะไปไหนวะ เราจะดูให้เห็นเหตุเห็นผล ดูด้วยสติดูด้วยปัญญา ความสว่างเป็นสภาพอันหนึ่ง สติปัญญาเป็นสภาพอันหนึ่งที่จะตามดูเหตุผลดีชั่วของกันและกัน ทีนี้ก็ปล่อยให้มันขึ้นเอาๆ ขึ้นไหนก็ขึ้น เหาะลอยขึ้น แสงสว่างนี้จ้า ๆ ขึ้นเลยที่เดียวเต็มเหนี่ยว

อ้อ จิตนี้มันคล้อยตามนะ อยากรู้ อยากรู้ อยากรู้ตามอันนั้นไปเลย มันก็เหมือนกับพระองค์นั้นละทำ เป็นแต่เพียงว่าเราไม่ลุกไปตาม แต่จิตนี้มันคล้อยตามนะ มันดูมันดีมันอยากตามรู้ตามเห็นกันไปเรื่อยๆ ด้วยความเพลินในจิต แต่สติกับปัญญามันอยู่จับกันอยู่ที่นี่ พอเรารู้สึกว่ามันเต็มที่แล้วมันจำไปหมด ดวงสว่างนะขึ้นไป จ้าบนอากาศอากาศไหนก็ไม่รู้ละ เห็นแต่ความแปลกประหลาดอัศจรรย์ จิตใจดูดีเต็ม อยากรู้อตามดูเรื่อยๆ ให้สูงกว่านั้นไป แต่สติปัญญาทักไว้ ไปดูหาอะไร ก็ดูตามเหตุตามผล รู้เรื่องแล้วก็หยุดเท่านั้นเอง มันก็มีแค่สว่างเท่านั้นเอง

พอว่างั้น เราถอยจิตนะ ถอยจิตเข้ามา สติปัญญาตามเข้ามา ความสว่างก็หดลงๆ สติปัญญาตามเข้ามา เหมือนว่าดิ่งลงๆ นี่ความไม่เปลว ความมีสติปัญญาไม่วิ่งตาม พอมาถึงตัวแล้วหายเงิบเลย นั่นเห็นได้ชัด ก็เราเป็นเองนี่ อันนี้ก็อวดเธอ พอพูดถึงเรื่องนั้น

ทางนี้ก็ภาวนาเหมือนกัน มันเป็นยังไงก็ได้เล่าให้ฟัง เป็นแต่เพียงว่าเราไม่เป็นบารองให้โฮ อยู่บนต้นไม้ เพราะเราตั้งสติไว้เรียบร้อยแล้ว เอา จะปล่อยให้มันไปดู สติปัญญาของเรา เป็นเจ้าของมียอยู่ มันจะไปไหนเอาไป เราก็ปล่อย ปล่อยให้มันก็ขึ้นเลย ขึ้นๆ จิตใจมันคล้อย ณะ คล้อยตามๆ เพลินอยากดู มันสว่างจ้าเพลินไปเรื่อย

พอเห็นสมควรแล้วสติปัญญาก็เตือน พอเตือนเท่านั้นเราลอยจิตออกมา อันนั้น สว่างก็ค่อยถอยลงๆ จนกระทั่งถึงตัว พอถึงตัวก็ดับความสว่างหายหมดเลย นี่ละสติปัญญา เป็นสำคัญ เพลินไปกับสิ่งเหล่านั้นไปได้เสียหายได้ อย่างพระรื่องให้โฮๆ อยู่บนต้นไม้ เอา ละที่นี้พอ พูดเรื่องภาวนา พิสตารไม้ใช้เล่นนะ นักภาวนาท่านก็มีฤทธาศักดิ์ดานุภาพ มี แปลกประหลาดที่จะนำมาพูดมาจากันเหมือนโลกที่ทำการทำงานอะไร ใครทำงานทำการ อะไรก็ได้เรื่องได้ราวนั้นมาพูดเต็มปากๆ เหมือนกัน นักภาวนาท่านรู้ท่านเห็นท่านพูดได้ เต็มปากเหมือนกัน เหมือนกันกับโลกเขาว่าเขาเรียนกันเขาทำกัน อันนี้รู้เห็นทางด้าน ธรรมก็พูดได้เต็มปากทางด้านธรรมะ

นี่เปิดเผยได้เช่นเดียวกัน เป็นแต่เพียงว่าธรรมะมีความพอดี มีความสวยงาม พอเหมาะพอดี ไม่เตลิดเปิดเปิงเหมือนโลก ธรรมเวลารู้ขนาดไหนเก็บไว้พอดีๆ ถ้าไม่ครบ พูดไม่พูดเลย เหมือนไม่รู้ไม่เห็น เจย จึงเหมือนว่าท่านไม่รู้ระนักภาวนา เขาเรียนวิชาทาง โลกรู้ได้ฉันทใจ ท่านเรียนวิชาและปฏิบัติวิชาทางธรรมท่านก็รู้ได้อย่างนั้นเหมือนกัน ยิ่ง พิสตารกว่าโลกไปอีกเป็นไหนๆ เข้าใจแล้วหรือ ถ้าไม่เข้าใจ เข้าใจเสียวันนี้ หลวงตาบัวนี่ ละเป็นผู้ภาวนาคนหนึ่ง โภกหรือไมโภกก็เอากันอยู่เดี๋ยวนีละ ไม่สะทกสะท้านนะ ใครจะ ว่าอะไรก็ช่าง มันเป็นอยู่กับเรา ให้พร

(วิธีการเทศน์ของหลวงพ่อกี่ใช้ความรุนแรงนั้น ไม่ใช่รุนแรงดุคน กระแทกกิเลส เจ้าของ ใครรับได้คนนั้นก็หลุดเจ้าคะ) ถูกต้อง อันนี้ถูกต้องแล้ว ธรรมะจะรุนแรงขนาด ไหนเป็นธรรมล้วนๆ ไม่เป็นกิเลส เหมือนเขาถากไม้ สมมุติถากต้นเสานะ ต้นเสาที่ ตรงไหนมันเรียบๆ เขาก็ถากไปเรียบๆ ตรงไหนที่มันคดมันงอมากเขาก็ถากอย่างหนัก มือๆ เพื่อให้ต้นไม้นี้เรียบสวยงาม นำมาทำประโยชน์ เข้าใจไหม อันนี้การเทศน์ว่าการก็ เหมือนกันมีหนักมีเบา ถ้าคลื่นกิเลสมันหนักนั้นละชวานคือธรรมจะถากตรงนั้นให้หนัก เข้าใจไหม แล้วเขาก็ว่าดูดำ ว่ากล่าวกระแทกแตกตันเป็นความผิดของกิเลสไม่ให้ตะมัน เรื่องธรรมเข้าไปถากหัวมัน เข้าใจไหม กิเลสมันไม่พอใจ ให้จำไว้เสีย สำหรับเราไม่มี ที่พูด กับโลกนี้จะขนาดไหน ฟาดลมก็ตาม เรื่องกิเลสจะเข้ามาแทรกให้เป็นความเสียหายแก่ผู้ฟัง ไม่มี มีแต่เป็นคุณล้วนๆ เป็นธรรมล้วนๆ ทั้งนั้นแหละ เอาละพอจะให้พร มันจะบ้ายสอง โมงแล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz